

baptist.dk

« Nr. 2 » 2009 « 156. årgang »

Er du religiøs?

Tilbage til engagementet

[☰] Lone Møller-Hansen [✉] Kasper Klarskov, Kurt Bøgsted

»» Jeg gik fra at være politiker til at blive administrator. ««

Ingen ved, hvor længe Baptistkirken i Danmark har en generalsekretær. Missionsrådet havde i december først opsagt Jan Kornholt senest fra november 2009. Den opsigelse blev i januar trukket tilbage. Indtil videre hedder generalsekretæren altså stadig Jan Kornholt. Han siger selv: »Jeg betragter mig som ansat i en overgangssituation. Der er noget, jeg skal gøre færdig og bære videre. Personligt ser jeg kun få måneder frem.«

Jan Kornholt har været generalsekretær for Baptistkirken i Danmark fra sommeren 2002. Siden 1995 havde han været aktiv i Baptistsamfundets ledelse, bl.a. som formand for hjemmemissionsudvalget.

»Den BaptistKirke, som jeg engagerede mig i, havde klaret sig godt igennem væsentlige kriser i 90'erne. Samfundet havde været truet af splittelser, men der blev truffet væsentlige beslutninger, og der var kommet en ny begejstring. Missionsstævnets succes er et billede på den fornyelse, der var sket. Men i løbet af de år, jeg har været generalsekretær, er jeg gået fra at kunne tænke i visioner og udvikling af menigheder og kirkesamfundet til at være administrativ leder. De kræfter i kirkesamfundet, som kræver traditioner videreført og regler overholdt, har på mig virket nærmest dæmoniske. Jeg sætter stor pris på vores historie og anser regler for nødvendige, men de må ikke stå i vejen for vækst og visioner. Det visionære og det langsigtede strategiske er desværre gledet i baggrunden i årenes løb.«

Projekterne er eneste vej frem

Samtidig er der sket det i præcis de sidste 10 år, at det er blevet ekstremt svært for en

Fakta | Jan Kornholt, 52 år.

Generalsekretær i Baptistkirken i Danmark i snart syv år, det seneste halve år på 60 pct.

Uddannet fra Baptistsamfundets Teologiske Seminarium i 1984.

Tidligere præst i Tølløse, Holbæk, Vrå og i Korskirken. Nu deltidspræst i Købnerkirken, Amager.

»» Jeg er ikke færdig med Baptistkirken i Danmark. ««

traditionel organisation som Baptistkirken i Danmark at fungere. Ligesom mange andre organisationer oplever vi et kraftigt fald i menigheders og enkeltpersoners engagement. Man vælger sine egne projekter frem for det fælles. For 10 år siden orienterede alle baptister sig stort set omkring deres egen menighed og kirkesamfund. I dag har de fleste menigheder mange relationer udenfor vores kirkesamfund og indgår i mange relevante fællesskaber. Desuden betyder individualiseringen, at også menigheder selektivt går fra relationer fra dag til dag. Et vilkår, som dramatisk svækker en organisation som vores, som i alle år har bygget på en loyal og entydig opbakning.

Den eneste vej frem, er missionsprojekter, som kan overleve, uanset hvilken organisationsform vi måtte vælge i fremtiden, fordi projekterne er båret af et engagement i menighederne.

Guds ånd virker

Jan har gennem disse år haft tæt kontakt til stort set alle baptistmenighederne. Han har haft 35-50 menighedsbesøg om året, indtil han gik på deltid sidste sommer, og kun to baptistmenigheder har han ikke været inviteret til. Han er begejstret: »Der udvikles nye samværs- og gudstjenestefor-

mer. Der eksperimenteres meget med missionsarbejdet. Næsten alle steder har jeg oplevet en positiv udvikling, selv gennem voldsomme kriser og oplevelser af afmagt. Der bliver kæmpet. Det er vidunderligt at se, at Guds ånd virker i det alt sammen.«

Fremtiden ligger fælleskirkeligt

Den største skuffelse, som Jan har oplevet i sine år som generalsekretær, har været forløbet og resultatet af samtalen omkring Kristne Kirkers Netværk (nu FrikirkeNet) i 2004, hvor Baptistkirken valgte at være passiv tilskuer. »Jeg tror mere end nogensinde på, at vores fremtid findes sammen med andre kirker. Hvilke er jeg næsten ligeglad med. Om det bliver et nyt kirkesamfund eller en paraplyorganisation er heller ikke så vigtigt.«

Han peger på, at ledelsesstrukturen, som den er i BaptistKirken i dag, ikke fungerer. Den er for tung og bureaukratisk. Samtidig giver de visionære mennesker op. »Dem, der har drømmene og visionerne,

har de senere år ikke villet tage del i det ledelsesmæssige arbejde i BiD,« som han udtrykker det. Og til dels forstår han dem godt. For han bakker helt op omkring Missionsrådets opfattelse af virkeligheden: »Forudsætningerne for at arbejde som ledelse i BiD er ikke til stede. Det er rigtigt, at den meste kommunikation er beklagelser og utilfredshed – og den tendens er intensiveret i årenes løb.«

En sløjfe er bundet

Jan måtte sygemelde sig efter de turbulente måneder omkring nytår. I dag føler han sig mindre presset. Han ser sig selv i fremtiden dels i et lokalt arbejde som præst, gerne sammen med andre lokale menigheder og med flere kolleger. Og han ser sig fortsat som aktiv omkring vores kirkesamfund. »Jeg er ikke færdig. Jeg har besluttet at tage mere del i samtalen om visionerne og fremtiden. En sløjfe er bundet, og jeg er tilbage til det engagement, jeg havde fra starten,« slutter han. ■

Nr. 2 – 2009

- 2 Tilbage til engagementet**
– generalsekretærens tanker om fremtiden
Af Lone Møller-Hansen
- 5 Er du religiøs?**
– leder
Af Bent Hylleberg
- 6 Gud i hjernen**
– er Gud blot et gen eller et fænomen skabt af hjernen?
Af Boje Kvorning Ehmsen
- 8 At være eller ikke være religiøs**
– hvad forstår du ved ordet religiøs
Af Signe Lund Sørensen
- 9 Et spørgsmål om sandhed**
– andagt om det svære spørgsmål
Af Rie Andersen
- 10 Kristus og klimaet fra Fiji til Farsø**
– økumenisk samarbejde for Guds smukke Skaberværk
Af Mads Christoffersen
- 12 Opgaven er vi fælles om**
– om økumenisk samarbejde, der samler byen
Af Lola Skagen
- 14 Med kunst og Kristus**
– mit livs historie – Karl Heilesen
Af Karina Vang
- 17 Vejen til Emmaus**
– påskedigt
Af Børge Andersen
- 18 Religiøsitet**
– udtrykt i billeder
Af Rune Toldam og Ole Steen Pedersen
- 20 Så tal dog dansk**
– om religion, tro og sprog
Af Iver Larsen
- 22 Vagtskifte i det internationale arbejde**
– Morten Kofoed om sit nye job
Af Morten Kofoed og Bente Jensen
- 24 Forandring er et livsvilkår**
– netværk som ny samarbejdsform
Af Poul Erik Jensen
- 26 Lokale og fælles initiativer til mission**
– stafetten er nået til Sønderjylland
Af Jørn Rørholm
- 27 Kolofon og Døbte og døde**
- 28 Forandring, forundring og forventning**
– en forsmag på sommerens missionsstævne
Af Lars Midtgaard
- 30 Aftryk og udtryk før og nu**
– Tilbudsavisen frem for Bibelen
Af Troels Thorndal og Jens Wendel-Hansen
- 32 Religiøsitet uden for murene**
– om religiøsitet og om at forlade kirken
Af Alice Sprotte
- 34 Bordbøn og bleg suppe?**
– en søgendes spørgsmål til sandheden og livet
Af Trine Andersen
- 36 Mest af alt holder jeg af hverdagen**
– når hjemme er bedst
Af Anne Louise Åbom

Fremtidsværksted i Brovst

Søndag den 22. marts 2009 sætter medlemmerne i Baptistkirken og Missionsforbundet i Brovst hinanden stævne i et såkaldt »Fremtidsværksted«. Fra menighedsrådet fortæller Bodil Sørensen, at de to menigheder allerede har et godt samarbejde om gudstjenester og seniorarbejde, ligesom der er regelmæssige møder menighedsrådene imellem. Nu ønsker man imidlertid en drøftelse i et bredere forum. Hvor gennemgribende og på hvilke områder er et fremtidigt

samarbejde ønskeligt og muligt? Er det realistisk at forestille sig et udadvendt, socialt missionsarbejde i byen? Sigtes der fremover på et kirkesamarbejde eller et kirkefællesskab?

Til at lede værkstedets deltagere gennem dagen har man allieret sig med Jesper Olesen, Århus og Frank Korsbro, Esbjerg. Mon ikke mange menighedsmedlemmer er spændte på udfaldet af søndagens arbejde.

Er du religiøs?

Per Bækgaard [≡] Bent Hylleberg

Hvad skal vi svare på det spørgsmål? Svarer vi »ja«, så opfattes vi som fanatikere. Svarer vi »nej«, så er vi afstumpede – så sandt, der hører religion til alle former for et helstøbt liv.

Religion betyder noget med *at binde sammen* – skabe sammenhæng mellem Gud og verden, mellem Gud og mennesker, mellem det hellige og det verdslige. Skabe et livssyn, få skik på vores verden og omverden. Det prøver vi alle. Religions-perspektivet ligger derfor dybt hos os – som anelser, der søger forståelse, når det gælder livets store spørgsmål.

Religion er vores forsøg på at binde sammen. Sådanne forsøg kan være vellykkede, mindre heldige eller mislykkede. Der findes religiøse opfattelser, der er udtryk for det bedste i os – og religion, der ender i det forrykte. Men der er ikke tale om et enten-eller. Sådan forholder det sig sjældent. Erfaringen siger, at der findes både syg og sund religiøsitet. Og begge træk går tværs gennem al »religion« – både din og min.

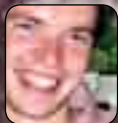
Når vi binder et kristent livssyn sammen, tager vi aldrig udgangspunkt hos os selv. Al kristentro begynder med Gud, som vi kender bedst fra Jesu gang på jorden – fra hans livssyn og hans etik. I en kristen

tydning af, hvad der er skidt og kanel i vores religiøse opfattelser, behøver vi *evangeliet* som målestok.

Religion kan være udtryk for synd og ondskab. Men religion kan også optræde som noget godt. Det sker, hvor Guds vilje, som vi kender fra Jesu forkyndelse, bliver bestemmende for, hvad vi *binder sammen*. Det er derfor vi – med Jesu ord – skal søge Guds rige som det første. Gudsrige-perspektivet bør altid optræde som korrektiv til religions-perspektivet. Ellers ender vi blindt – eller ondt.

Jakob siger det enkelt i sit brev, hvor han skelner mellem falsk og sand religion (Jakobs Brevet, kap. 1 vers 26-27). Falsk religion er at lade munden løbe. Sand religion er at »tage sig af enker og faderløse i deres nød«. *Sand religion binder livssyn sammen med kærlighedens handlinger*. Den søger at fremme det gode, det glade og det, der sigter mod målet: Guds kærlighed i spil mellem alle, der er beboere på denne klode. ■

Gud i hjernen

[ ] Boje Kvorning Ehmsen [ ] Ole Steen

Hjerneforskere har fremkaldt religiøse oplevelser hos mennesker ved at stimulere bestemte områder i hjernens tindingelapper. Genetikere påstår at have fundet genet for Gud. Gud er ikke død, men eksisterer kun fordi troen på noget transcendent har gavnet vores arts overlevelsessevne.

Overskrifter som de ovenstående har man kunne læse i forskellige medier gennem de sidste mange år. Er det sandt, at naturvidenskaben kan reducere Gud til en evolutionær gavnlig illusion skabt af vore hjerner?

Gud et resultat af evolution?

Det bagvedliggende paradigme, som præger mange af de populærvidenskabelige artikler om hjerneforskning og religion med ateistiske konklusioner, kan bedst karakteriseres som naturvidenskabelig forenkling. Inden for dette paradigme ønsker man at forklare alt på det mindst mulige niveau af kompleksitet, på baggrund af det, man kan se, veje og måle. Kun det, som kan ses, vejes og måles, findes. Inden for dette paradigme vil begreber som tro og religion ikke betragtes som en mystisk

» Selv hvis elektromagnetiske bølger kunne lede til en religiøs oplevelse, ville det ikke udelukke, at Gud kunne stå bag det. «

Fakta | Boje Kvorning Ehmsen

Boje Kvorning Ehmsen er 23 år og læser medicin på syvende semester på Københavns Universitet. Han tilhører Apostelkirken – en folkekirke på Vesterbro, og er desuden engageret i Kristeligt Forbund for Studerende og Kristne Medicinere.

og uransagelig side af den menneskelige natur, men som noget, der er opstået, fordi det gennem tiden har gavnet artens overlevelse, og hvis strukturelle grundlag må og skal findes i hjernen. Fx i form af et bestemt område i hjernen, et neuralt netværk eller som produkt af gener.

Er Gud blot bølger?

Hjerneforskeren Michael Persinger har konstrueret en såkaldt gudshjelm, der stimulerer hjernens tindingelapper med elektromagnetiske bølger. Mange, som har prøvet hjelmen, rapporterer, at hjelmen gav dem en slags religiøs oplevelse. Katolikker så Jomfru Maria, muslimer så profeten Muhammed og andre fornemmede tilstedeværelsen af noget overnaturligt.

Selv hvis elektromagnetiske bølger kunne lede til en religiøs oplevelse, ville det ikke udelukke, at Gud kunne stå bag det. Hvis et menneske har en religiøs oplevelse, vil man naturligvis kunne måle hjerneaktivitet imens (heldigvis da!). At

det kan måles betyder ikke nødvendigvis, at oplevelsen udelukkende har en naturalistisk årsag. Hvis Gud er den skabende kraft bag universet, er det jo muligt, at han påvirker skaberværket ad empirisk målbare veje. Det er en fejlslutning at hævde, at en religiøs oplevelse udelukkende er et produkt af hjernen, blot fordi man måler noget i hjernen, imens oplevelsen står på.

Født med gener, født til tro

Megen forskning i religions-tænkning handler om at finde et materielt grundlag for religion, religiøsitet og tro. Men hvad dækker begreberne egentlig over, når de står omtalt i en videnskabelig artikel? Har det overhovedet noget at gøre med troen, som den er beskrevet i Bibelen? Som en gave fra Gud, overbevisning om det som ikke ses, fast tillid til det, man håber på, som Helligåndens indgriben og medvirken i livet. Gener er noget, man er født med, men ifølge kristendommen er troen ikke et liv, som man er født med, men et liv, som man

er født til. Der er ikke nødvendigvis nogen sammenhæng mellem den tro, »selv-transcendens« eller religiøse oplevelse, som forskere med et materialistisk verdensbillede forsøger at finde i hjernen, og den tro, som Bibelen beskriver.

Begrænsende forskning giver begrænsede resultater

Mange troende oplever det som ubehageligt, når noget så personligt og vigtigt som religion og tro bliver dissekeret, analyseret og fortolket ind i en forenklet og naturvidenskabelig sammenhæng. Der er dog ingen grund til at føle sig krænkede, for der er holdbare argumenter mod påstanden om, at troen kan reduceres til en udelukkende materialistisk proces i hjernen. I et paradigme, der på forhånd benægter eksistensen af noget, der ikke er til at tage og føle på, vil konklusionerne angående tro naturligvis altid stå i opposition til den kristne tros dogmer. Vi har ikke set det sidste forsøg på at reducere Gud til et gen eller til et fænomen skabt af hjernen, men spørgsmålet er, om det naturalistiske paradigme kan forklare noget, som man indleder med at afvise eksistensen af? Det svarer til kun at lede efter bilnøglerne dér, hvor lyset er tændt. ■

» Vi har ikke set det sidste forsøg på at reducere Gud til et gen eller til et fænomen skabt af hjernen, men spørgsmålet er, om det naturalistiske paradigme kan forklare noget, som man indleder med at afvise eksistensen af? «

At være eller ikke være **religiøs**

[≡] Signe Lund Sørensen [□] Merete Egerup samt private

baptist.dk har spurgt tre forskellige baptister, **hvad de forstår ved ordet »religiøs«**. Læs her og overvej, hvad du selv forstår ved ordet.

Min faste læsemakker på studiet er muslim. Da jeg skulle overveje begrebet religiøsitet, kom jeg til at tænke på hende. For hun er mindst lige så religiøs som mig – fordi religiøsitet for mig ikke er forbun-

det med at tro på noget bestemt. At være religiøs er vel at tilhøre en religion?

Tilsyneladende kan ordet »religiøs« opfattes meget forskelligt. Jeg har spurgt forskellige baptister, om religiøsitet:

Stine Suhr Skovgaard,
Korskirkens baptistmenighed

Inge-Lise Johannsen,
Roskilde Baptistmenighed

Kathrine Færløv Christensen,
Bethelkirken, Aalborg

Er du religiøs?

Jep!

Ja, jeg er selvfølgelig religiøs – jeg er kristen.

Ja, jeg vil betragte mig selv, som værende religiøs.

Hvad forstår du ved at være religiøs?

At man tror på noget guddommeligt. For mig dækker ordet ikke kun kristendom, og derfor bruger jeg det normalt ikke om mig selv – men jeg tror på Gud, og derfor er jeg vel religiøs ...

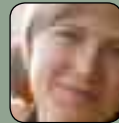
For mig har ordet en negativ klang. Det er lidt som at være »hellig«. Jeg tænker på mit barndomshjem, som var et godt kristent hjem, hvor det ikke var acceptabelt at spille kort, at danse, gå i biografen m.m. Altså forbud. Jeg tænker også på ekstremister, religiøse ledere osv. Derfor synes jeg, ordet er negativt ladet. For mig er det at være religiøs ikke det samme som at leve et sundt og godt kristent liv.

Det, at være religiøs, er i mine øjne et spørgsmål om, hvad man bygger sine værdier på. Mennesker, som har et livssyn med grundlag i en religion – det være sig islam, kristendom, jødedom etc., vil jeg betegne som religiøse. Jeg mener ikke, at det er et spørgsmål om slavisk at følge et regelsæt, og jeg mener ikke, at det at være religiøs er det samme som at være fanatisk. Det handler om at vide, hvad man bygger sit liv på og prøve at afspejle det bedst muligt. ■

Et spørgsmål om sandhed?

Ole Steen [ ] Rie Andersen

Meget – hvis ikke alt – er relativt. Sådan klinger kendingsmelodien, og ved den, der hævder at have patent på sandheden. I en tid, hvor relativitetsparolen trutter i hornet, kan det virke provokerende på hverdagsdanskeren at bringe spørgsmålet om »sandhed« i spil. »Du har din tro, din virkelighed, din sandhed, og jeg har min – og det er cool.« Men midt i relativitetskeglerne sender Jesus denne bowlingkugle ned ad banen: »Jeg er vejen, sandheden og livet.« Stilhed før storm?

Jeg vil ikke hævde, at jeg »har« sandheden – hvis den i øvrigt er en størrelse, nogen kan have. Til gengæld har jeg valgt at tro på Ham, som hævder at være sandheden. Men hvad er det lige, Jesus mener, når han siger dette? For det er unægteligt et ud-

sagn, der kan virke stødende og selvhævdende. Jesu liv vidner dog om en mand, der ikke ophøjede sig selv. Derimod fornærede han sig, blev menneske og havde bestandigt andre end sig selv for øje.

Mange læser Jesu udsagn som om, der tales om »sandheden« med stort »S« og med eftertryk på endelsen »EN«. »SANDHEDEN.«

Jeg læser ikke udsagnet som et forsøg på en magtdemonstration. Jesu liv er om nogens en demonstration på afgivelse af magt. Han opgav sig selv og gav sig selv hen for mennesker. Han gik i døden for livet.

Så, hvad er det Han siger?

Når Jesus taler om »sandheden«, tror jeg, Han peger på dét, som står i modsætning til det usande. Jeg tror, Han beskriver sin natur. Kristus står for alt, der er ægte, sundt og rent. I Gud bor der ikke falskhed

eller afskygninger af nogen anden eller noget andet. Gud er Gud – ægte, virkelig, uforvansket, fuldblods – sand. I Ham bor der intet falsk, løgnagtigt, usundt eller forkert. Der er ingen vrang hos Gud. Intet bedrag, ingen tvivl eller luner – end ikke lunkenhed.

Jesu liv fortæller om passion. Han har et mål og en mission for øje, som han er passioneret drevet af: Din og min genoprettelse. At favne og læge det brudte. Jesus er med sit liv, sin død og opstandelse VEJEN for os til Faderen. Jesus har banet vej for forsoning og for genoprettelse af vores brudthed – både i forhold til Gud, os selv og andre mennesker. Det kan Han kun gøre, fordi Han på én gang er SANDT menneske og SAND Gud, og fordi alt, Jesus er, gør, siger og står for, er ægte, sundt og rent. Med sit liv bringer Kristus LIVET tilbage til os. ■

Der er ingen vrang hos Gud. Intet bedrag, ingen tvivl eller luner – end ikke lunkenhed.

Kristus og klimaet fra Fiji til Farsø

[≡] Mads Christoffersen, generalsekretær i Danske Kirkers Råd [🖼️] Robert Park (tegning) / collage: Ole Steen

Kirkernes engagement i klimaspørgsmålet både herhjemme og over hele jorden vidner om økumenisk samarbejde, når det er bedst. Danske Kirkers Råd har markeret sig i spørgsmålet. Generalsekretær Mads Christoffersen skriver her om, hvorfor påsken stadig vidner om håb for skaberværket og for vores næste, der lider nød.

*»Øst og vest og syd og nord,
ild og vand og luft og jord
synger påskesalmer.«*

Salme 235. *Verdens igenfødsel*
fra Den Danske Salmebog.

Det er påske. Blomster kommer op af den mørke jord. Vi mærker, at lyset og livet vender tilbage efter vinterens kolde mørke. Det sker år efter år, igen og igen. Det er naturens gang, og alligevel forundres vi over livets tilbagevenden i påsketiden.

I påskeugen mindes vi Jesu lidelse, korsfæstelse, død og begravelse. Men det ender ikke med det. Påsken kulminerer i livets genkomst – Kristi opstandelse fra den sorte grav, den sande påskeblomst, der rejser sig fra den sorte muld. Som kristne i Danmark og verden over bekender vi sammen netop denne tro. Vi fremsiger vor tro på forskellige sprog, i vidt forskellige sammenhænge alt efter om vi bor på Fiji eller i Farsø, i Bagsværd eller Bagdad,

i Rio eller Ribe, men vores tro på, at Kristus virkelig stod op fra graven er den samme.

Kristus og klimaforandringerne

For nyligt så jeg en tegning fra Fiji af den opstandne Kristus. I baggrunden ser man en ø, der sammen med Ham rejser sig fra havets dyb fuld af liv og palmer. For nogen tid siden havde Danske Kirkers Råd besøg af lederen af Stillehavsøernes Kirkeråd Fei Tevi. Han fortalte om, hvordan øer var ved at forsvinde i det stigende hav og om mennesker, der bliver evakueret, fordi storme og oversvømmelser gør øerne ubeboelige – alt sammen på grund af globale klimaforandringer.

Med Kirkerådet på Stillehavsøerne er kirker overalt i verden gået aktivt ind i klimaspørgsmålet. Som kirker og som

» Som kirker og som kristne kan vi ikke sidde passivt og se på mennesker, der må evakueres fra

kristne kan vi ikke sidde passivt og se på mennesker, der må evakueres fra oversvømmelse eller dør i hård tørke. Vi kan ikke sidde passivt og se til, mens Guds smukke Skaberværk går til af menneskelig uansvarlighed og ringeagt for naturen.

Grønne kirker

Herhjemme vælger flere og flere kirker at gå foran – at engagere sig i klimadebatte og selv blive mere ansvarlige. Danske Kirkers Råd har lanceret kampagnen www.gronkirke.dk, hvor kirker kan hente inspiration til, hvordan de kan blive grønnere, og hvordan man kan tage klimaspørgsmålet med i gudstjenesten. Udtørrede majs fra Malawi, sten, der er kommet fri fra Grønlands smeltende is, og døde koraller fra Stillehavet indgår i Klima-stafetten, der kan bruges af alle menigheder. De tre symboler kan bruges som håndgribelige symboler i en til tider uhåndgribelig klimadebat og ofte uoverskuelig fortvivelse over fremtiden. Klima-stafetten vil bevæge sig rundt i det kirkelige landskab frem mod klimatopmødet i december og Danske Kirkedage i 2010.

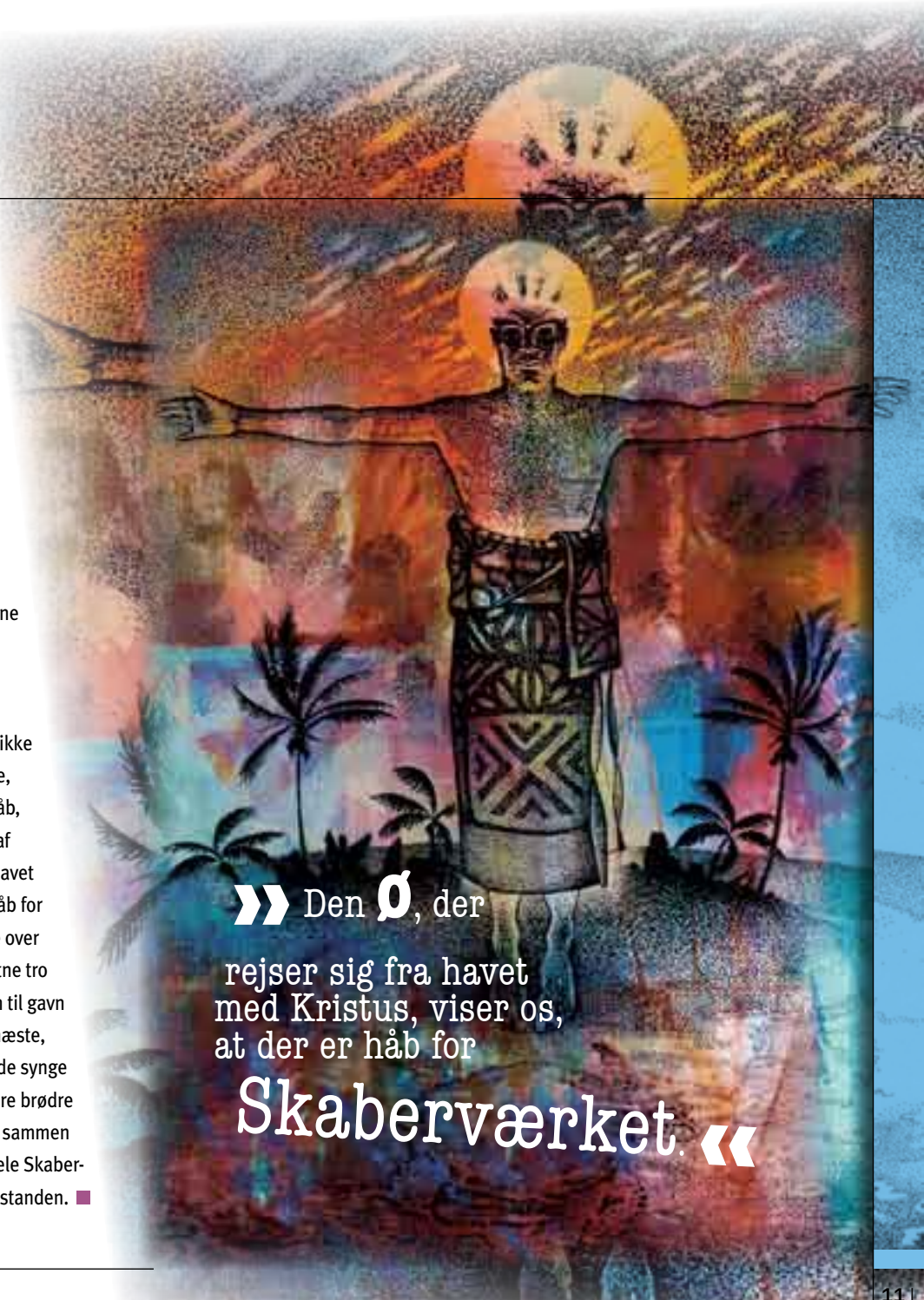
Kirkernes engagement i klimaspørgsmålet herhjemme og over hele jorden er økumenisk samarbejde, når det er bedst. I respekt for den levende mangfoldighed kir-

oversvømmelse eller dør i hård tørke. «

ker og kristne udgør, indgår man i et tæt samarbejde for klimaet – ja, for Skaberværket. Et sådant mangfoldigt samarbejde på tværs af kirkelige tilhørsforhold viser, at nok er lemmerne mange, men legemet er stadig ét – ét i Jesus Kristus.

Skaberværket og påskens salmesang

Tegningen fra Fiji af den opstandne Kristus er en tegning af håb. Samarbejdet mellem kirker, mellem kristne på tværs af kulturer, kontinenter og kirkeretninger er ikke et ideologisk politisk samarbejde, men et samarbejde i håb – det håb, vi har fået af Kristi overvindelse af døden. Den ø, der rejser sig fra havet med Kristus, viser os, at der er håb for Skaberværket – at vi som kristne overalt i verden og i vores fælles kristne tro på opstandelsen kan gå sammen til gavn for klimaet og til gavn for vores næste, der lider nød. Sådan kan vi i glæde syngne påskens salmer sammen med vore brødre og søstre i øst, vest, nord og syd sammen med ild, vand, jord og luft – ja, hele Skaberværket for Kristus er sandelig opstanden. ■

» Den ø, der
rejser sig fra havet
med Kristus, viser os,
at der er håb for
Skaberværket. «

Opgaven er vi fælles om

[≡] Lola Skagen [📷] Kristian Kiel

Baptistkirken i Ingstrup har i et par år **samarbejdet** med den lokale folkekirke om flere arrangementer for byen og dens borgere. Her i foråret står de to kirker sammen om et fælles undervisningsforløb i kristendom på byens skole. Samarbejdet har stor signalværdi i den lille nordjyske by.

Det er lørdag formiddag. Klokkeren er 9:30 og byens skole er åben. *Duften fra den velassorterede morgenbuffet spreder sig.*

Der er indbudt til brunch og kristendomsundervisning i klasselokalet på Ingstrup skole. Voksne i alle aldre og børn er mødt op, for mens de voksne får undervisning, er der bibelfortælling og leg for børnene i et tilstødende lokale.

Kristendomsundervisning for alle aldre
Samarbejdet om undervisningen kom i

stand, da baptistkirken kontaktede den lokale sognepræst, Anette Udmark, for at spørge, om de måtte låne præstegårdens lokaler til et Alpha-kursus. Det måtte de gerne, og Anette Udmark ville meget gerne være med. Baptistkirken havde tidligere kørt et Alpha-kursus, men Anette Udmark foreslog et nyt undervisningsmateriale: »Kristendomskursus.dk«. Ved fælles samarbejde fandt de to kirker ud af, at kombinationen brunch, børneprogram og neutral grund var gode rammer for undervisningen

»» Tærsklen ind til kirken er blevet mindre. Samarbejdet har åbnet folks øjne for, at det ikke kan være helt galt, det, de laver i Baptistkirken. ««

– Karin Christiansen

om Gud Fader, Gud Søn, Gud Helligånd og Gud og Mennesket.

Om sine egne forventninger til kurset fortæller Anette Udmark: »Jeg håbede, at der ville komme nogle flere med fra folkekirken til et sådant kursus, især når det blev holdt på neutralt grund. Det er lykkedes. Generelt er det jo nogle garvede folk, der kommer – de ved godt, hvad det drejer sig om, men de får budskabet ind på en anden måde, end de plejer.« Responsen har været positiv, og i byen bliver der talt meget positivt om det tværkirkelige samarbejde. »Mange synes, at det er rigtig dejligt«, fortæller Anette Udmark, »for der er mange ægtepar i byen, hvor den ene tilhører baptistkirken, og den anden tilhører folkekirken.«

Anette Udmark underviser.

Der debatteres ...

Fokus på det, der forener os

Anette Udmark lægger ikke skjul på, at hun er økumenisk indstillet. »Vi er fælles om missionen. Derfor synes jeg også, det er vigtigt, at vi kan samarbejde, og at vi tør vise, at vi samarbejder.« Det er ikke første gang, de to kirker samarbejder. Baptistkirken ligger midt i byen, i modsætning til folkekirken, der ligger i udkanten, og ved to sommerarrangementer, hvor byen holdt Open by night (åbent om aftenen), lånte Anette Udmark Baptistkirken til at holde åben kirke for byens borgere. »Byens borgere ved godt, at Baptistkirken ligger dér, men det er ikke så mange af dem, der har været indenfor. Den aften turde de vove sig indenfor, måske fordi sognepræsten var der – så var det nok ikke så farligt«, smiler Anette Udmark.

»Det er ikke fordi, der er de store skel imellem os«, fortsætter Anette Udmark. »Vi lader være med at diskutere det, der adskiller os, og i stedet fokuserer vi på de overordnede emner; dem vi kan være enige om.« Og samarbejdet har berørt mange i byen. Den skepsis, Anette Udmark har mødt, er derfor ikke kommet fra hendes sognebørn, men snarere udefra og fra andre præstekollegaer, der kan have svært ved at forstå hendes økumeniske tilgang.

»Nordjylland er nok lidt anderledes på den måde, at der er en større koncentration af frikirker i almindelighed og baptistkirker i særdeleshed, og derfor er der måske en større opmærksomhed på, at forskellene ikke er så store«, forklare Anette Udmark.

Fællesskab og engagement

Hun er glad for samarbejdet, og mener, at folkekirken kan lære noget af frikirkerne, især hvad angår ungdomsarbejde, fællesskab og engagement. »Jeg kan rigtig godt lide den fællesskabstanke, man har overfor kirken, og det engagement, der lægges i at få fællesskabet til at fungere. De ting, vi har lavet sammen, har vist byen, at der også er en anden måde at være kirke på, og det synes jeg også er vigtigt.«

Om Baptistkirkens samarbejde med folkekirken siger tidligere præst i Ingstrup Baptistkirke, Karin Christiansen: »Samarbejdet er væsentligt – dels fordi vi vil det samme, og dels fordi det gør budskabet desto stærkere, når mennesker kan se, at vi kan finde ud af at samarbejde om det. For Baptistkirken har det desuden betydet, at tærsklen ind til kirken er blevet mindre. Samarbejdet har åbnet folks øjne for, at det ikke kan være helt galt, det, de laver i Baptistkirken.« ■

... og samtales.

Med kunst og Kristus

– en samtale med Karl Heilesen

[ ] Karina Vang [ ] Per Bækgaard

»Kunsten og Karen var min lidenskab« siger – Karl Heilesen. Han ville på ingen betingelser lade sig skille fra sin kone, sådan som kunst-eliten mente, han skulle. Det bremsede ham i karrieren, og det endte med, at han stoppede med at udstille på Charlottenborg!

Det er frostvejr, så jeg kører forsigtigt og stille på de små veje mod Tølløse. Himlen er utrolig smuk. Levende og farverig; nærmest guddommelig – som et helt maleri. En himmel som denne vil jeg senere høre kunstneren Karl Heilesen beskrive begejstret. Foran mig er flere timers samtale med både munter latter og alvorlige øjne. Jeg skal møde en spændende mand – en kunstner af hjertet!

Glæden ved musik

90-årige Karl møder mig i døren og byder mig velkommen med et stort knus. »Kaffe eller te«, spørger han, mens han viser mig ind i sin stue. Alt emmer af historie; hver en blomst er velvalgt, og malerierne hænger smukt side om side. Der er levet et begivenhedsrigt liv i dette hjem, og der må være et utal af livslange historier. Inden

Karl selv får sat sig ved det fint opdækkede bord, indledes samtalen fra køkkenet. »Der er jo så meget at fortælle«, siger han og skærper blot min nysgerrighed. »Men jeg kunne så godt tænkte mig, hvis du kunne skrive om mine 80 år med musik. Dem ser jeg tilbage på med stor glæde. Og ja, jeg synger jo stadig – du kan tro, det er dejligt. Men hornmusikken i Nørresundby holdt jeg nu også meget af.«

Karl voksede op i Nørresundby, hvor han og hans mor boede hos bedsteforældrene. Bedstefaren tog ham i en ung alder med i baptistkirken, og her skabtes hurtigt gode kammeratskaber. Fra begyndelsen kom han med i kirkens hornorkester. Musikken blev altså allerede i hans unge år vigtig for ham. »Hornorkesteret var måske i virkeligheden grunden til, at jeg blev baptist«, siger Karl, med så munter en stemme, at vi kommer til at grine. Det store flygel, som står i hans stue, antyder, at musikken stadig lever i Karl. Da han senere viser mig rundt, stopper vi op ved flyglet; »musikken er ikke blevet mindre med årene, jeg holder så meget af den. Her kan du også se de noder, vi skal bruge til koret i aften«, siger han og fortæller mig endnu engang, at trods

hans 90 år, så er der stadig meget energi og livsglæde i ham.

Trofasthed og fællesskab

Fra barndommen har Karl mange gode minder. Barndomshjemmet fortæller han om med lysende øjne, og beretter med taknemlighed i sin stemme om et tæt forhold til bedsteforældrene og menigheden. »Jeg må sige, at jeg allerede den gang oplevede et stærkt fællesskab i menigheden! Det har altid haft stor betydning for mig at være trofast der – for de har altid været så trofaste og nærværende for os. Karen og jeg har altid været glade for baptistkirken. Altid har de været der for os. Uanset hvilken menighed vi tilhørte ...« Karl holder en eftertænk som pause. Han smiler ved sig selv og fortsætter så; »uanset hvilket skrammel af kunst jeg har lavet, har kirken altid godt kunne lide mig, og sikke et held for det« – og så ler han igen!

Jeg kendte ikke Karl af andet end omtale, før jeg besøgte ham, men det blev hurtigt tydeligt for mig, at Karen var en elskværdig og omsorgsfuld kvinde. Hun er en gennemgående person i alle Karls anekdoter. Han fortæller om sin nu afdøde hustru med en rørende hengivenhed og kærlig tale. »Karen var så trofast. Hun lærte mig meget. Igennem alt var vi sammen. Og bønnens fællesskab sammentømrede os. Hver

»» Kristus var gennem al
min kunst og hele mit liv min
rejsekammerat. ««

»» Kunsten er min åndelige forplantningsevne. ««

morgen sad vi ved bordet her, tog hinandens hænder og bad sammen. Det var vores styrke.« Det er indlysende, at Karen er savnet, men når Karl fortæller om sin elskede, kommer hun til live i hans latter og strålende øjne.

Kristus som sit livs rejsekammerat

Gennem hele sin skolegang var Karl en meget flittig og dygtig elev. Familien håbede, at han ville blive en fornem kontorassistent. Men Karl endte på kunstakademiet. »Jeg var såmænd glad for at studere der. Jeg lærte en masse. Men det var jo ikke sofamalerier, vi arbejdede på, tværtimod. De hængte faktisk døde legemer på stativerne, så vi kunne lære om anatomi ... ha ha – og pigerne dånede!«

Der kommer pludselig en sentimental stemning over ham, da han begynder at fortælle om sin fascination af Stevns (maleren Niels Larsen Stevns, red). »Da jeg var ganske ung, tog min bedstefar mig med

på kunstmuseum. Der så jeg for første gang ét af Stevns malerier, og det betog mig. Det var især hans måde at male himmel på, der imponerede mig. Det var så guddommeligt, som et himmelsk lys. Han havde en stærk tro og forvisning om Guds plan. Det inspirerede mig.« Karl fortæller med ærbødighed om forholdet til Stevns. Han siger det ikke selv, men jeg mærker en stærk tilknytning mellem de to, som for år tilbage også mødtes. Kunsten og Kristus havde de tilfælles, og Karl lægger nu ikke skjul på, at kunsten også er hans åndelige lidenskab. »Kunsten er min åndelige forplantningsevne«, udtrykker han det selv. »Kristus var gennem al min kunst og hele mit liv min rejsekammerat.«

Han valgte Karen

Kærligheden til kunsten blev dog sat på prøve for Karl. I hans år på akademiet begyndte han at undervise i formning på

en folkeskole, men det syntes kunstnerforeningen ikke om. »Det ødelægger din kunst«, sagde de til ham. »De mente«, fortæller Karl, »at jeg skulle opsiges mit job og smide Karen på porten. Det ville være bedst for mig og min kunst. Jeg blev så vred og opsigede min udstilling, som jeg havde haft i mange år på Charlottenborg.« Karls stemme er bestemt, da han fortæller denne historie. Det var et afgørende livsøjeblik; men langsomt bløder han op og fortæller, hvordan Karen altid havde støttet ham i jobbet på Baptisternes Skoler og i kunsten derhjemme. »Kunsten og Karen var min lidenskab«, siger han. Det ville han på ingen betingelser adskille.

Mange kærlighedsfyldte, humoristiske og stærke historier senere vinker Karl farvel i sin carport og smiler til mig. »Sikken et liv« tænker jeg. Så stærk og trofast i troen, så dygtig og ydmyg i kunsten og så taknemlig og glad for livet; det er Karl Heilesen. ■

Vejen til Emmaus

📷 Kristian Kiel [☰] Børge Andersen

I. De gik på vejen til Emmaus.

Alle deres håb var knust,
for han var død.

Han, som
skulle forløse folket.
Mægtig havde han været
i gerning og ord.

En profet for hele folket.

Men nu var han død.

Jesus fra Nazaret.

II. Da kom han og vandrede med dem, men de kendte ham ikke.

Det var livets første dag,
og de vidste det ikke,
turde ikke tro det.

Da åbned han skriften
for dem,
så deres hjerter brændte,
men de kendte endnu
ikke,
at det var ham.

III. Da de nærmede sig deres vandrings mål bad de ham blive hos dem, og han opfyldte deres bøn.

Ved bordet tog han brødet,
velsigned det og brød det.

Da åbned han deres øjne,
og de så,
at det var Herren.

Så blev han
usynlig for dem.

Men endnu brændte
i deres hjerter
de ord,
han havde gjort
levende for dem
på vejen.

IV. Vejen til Emmaus.

Tvivelns og fortvivlelsens vej,
sorgens og mismodets vej,
fordi vi ikke ved bedre.

Der vil han komme
og vandre med os.

Der vil han åbne ordet,
så hjertet brænder
derved.

Der vil han blive
hos os,
når dagen hælder,
og vi er nær
vor vandrings mål.

Og ved hans bord
vil han åbne
vore øjne,
så vi kan kende,
det er ham.

*Så vil han blive
usynlig
for os.
Men vi kan
gå til brødrene
og fortælle dem,
hvad der er sket os.*

Fra bogen:
»Det som livet er«. Bogen kan bestilles hos Hanne Kiel, hanne_kiel@hotmail.com eller tlf: 31908190. Pris kr. 198 + forsendelse.

[📷] Rune Toldam, Collage: Ole Steen

Real

100th Anniversary

Så tal dog dansk!

– om religion, tro og sprog

[☰] Iver Larsen, International Translation Consultant ved SIL International og Wycliffe Bibeloversættere [📷] Collage: Ole Steen

Er du helt med på, hvad »synd, herlighed, retfærdiggørelse, nåde og forløsning« betyder, eller synes du, at det bibelsprog, mange anvender i kirken, virker lidt sløret og utidssvarende? Vil du gerne kunne forklare din tro for almindelige danskere – på hverdagsdansk? Så læs videre, når bibeloversætter Iver Larsen går i kødet på det sprog, vi anvender til at kommunikere om vores tro.

Er den kristne tro en religion?

Forstår vi religion som menneskers forsøg på at række ud efter Gud og forme en gud i sit eget billede, ja så er kristendommen ikke en religion. Det var Gud, der rakte ud efter os, fordi han skabte os i sit billede til at have fællesskab med ham.

Virkelighedsnær tro

Et religiøst menneske tiltrækkes af det mystiske, men den kristne tro er realistisk og virkelighedsnær, ikke mystisk. Religiøsitet skaber farisæere, og de er fjender af ægte kristendom.

Hvordan kan vi forstå Gud, og hvordan taler han til os? Han bruger dagligdags billeder og sprog, og han taler stadig gennem Helligånden.

Vi ved godt, at kommunikation er meget mere end ord. Kropssprog er uhyre vigtigt, og handlinger taler stærkere end ord. Mon det var derfor, at Gud ikke holdt en lang prædiken fra en himmelsk talerstol eller en lysende sky?

Ordet (Kristus) blev menneske, som Johannes udtrykker det. Jesus lærte som dreng at tale både hebraisk, aramæisk og sikkert også noget græsk, for alle tre sprog blev brugt i Israel på den tid.

Ønsker vi at kommunikere til andre mennesker, vurderer vi uvilkårligt, hvad det menneske allerede ved, og så vælger vi vores ord ud fra modtagerens situation og baggrundsviden. I Apostlenes Gerninger kapitel 13 vers 16-41 er Paulus' tale spækket med skriftsteder, fordi han talte i synagogen til jøder. I kapitel 17 vers 22-31 taler Paulus til en græsk forsamling. Her bruger han ikke et eneste skriftsted, men citerer græske filosoffer.

– på et sprog, der kan forstås!

Hvis vi vil kommunikere det kristne budskab til kirkefremmede, må vi tale et sprog, de forstår. Men kan vi det? En af mine bekendte sagde engang til mig: »Da jeg blev kristen, forstod jeg ikke sproget i kirken. Efter flere år havde jeg lært det. Men så

kunne jeg ikke længere forklare min tro for almindelige mennesker, så de kunne forstå det. Derfor brugte jeg de næste år på at aflære det kristne sprog for at kunne dele min tro med andre.« Ethvert fagområde har et vist fagsprog. Der er kristne begreber, som ikke kan forklares, men først skal erfares for at blive forstået. Vi er blevet vænnet til at have et særligt kirkesprog, og hvis folk vil inden for i varmen, må de værsgo' at lære det sprog. Et indforstået sprog lukker døren for dem, der er udenfor og måske godt ville ind i varmen, hvis de da kan mærke nogen varme. Så er vi tilbage ved kropssprog og handlinger som indfaldsveje til den kristne tro. Jesus og de første kristne helbredte mange syge som et bevis på, at Guds rige ikke består i ord, men i kraft (1. Korintherbrev kapitel 4 vers 20).

Drop tågesløret

Det særlige kirkesprog er i århundreder blevet skabt og næret af de ordrette bibel-

»» Det særlige bibelsprog er en unødvendig hindring for kommunikationen af budskabet om Jesus, og det er forøvrigt i modstrid med, hvordan Jesus og Paulus kommunikerede. ««

oversættelser, som lægger et tågeslør over tekstens budskab. Det særlige bibelsprog er en unødvendig hindring for kommunikationen af budskabet om Jesus, og det er forøvrigt i modstrid med, hvordan Jesus og Paulus kommunikerede. Lad mig bruge Romerbrevet kapitel 3 vers 23-24 som eksempel fra henholdsvis den autoriserede oversættelse, Den Ny Aftale og Bibelen på Hverdagsdansk:

a. For alle har *syndet* og har mistet *herligheden* fra Gud, og ufortjent gøres de *retfærdige* af hans *nåde* ved *forløsningen* i Kristus Jesus.

b. Alle har syndet og er langt fra Gud. Alligevel tager Gud imod os – som en ren foræring og selv om, vi slet ikke har fortjent det. Det sker, fordi Jesus Kristus har købt os fri.

c. Vi har jo alle svigtet og lever ikke op til Guds ideal. Men vi bliver erklæret skyldfri på grund af Guds nåde. Det er en gave til os. Gaven består i, at Jesus Kristus påtog sig den straf, vi skulle have haft.

Hvis du synes, det er svært at forstå, hvad »synd, herlighed, retfærdiggørelse, nåde og forløsning« egentlig betyder, eller hvis du gerne vil kunne forklare din tro for almindelige danskere, vil jeg stærkt anbefale dig at købe og studere både Den Ny Aftale og Bibelen på Hverdagsdansk. ■

Hvordan vil du oversætte disse ord, som bruges hyppigt blandt kristne og kan være svære at forstå for udenforstående:

Nåde

Frelst

Synd

Synder

Fortabelse

Kollekt

Syndsforgiveness

Salvelse

Djævelen/Satan

Dæmoner

Herre

Almægtig Gud

Født på ny

Helligåndsdåb

Retfærdiggjort

Barmhjertighed

Offer

Tjene

Hellig

Konge

Retfærdig

Opstandelse

Tilbedelse

Velsigne

Herlighed

Tjeneste

Overgivelse

Begær

Verden

Retfærdighed

Kød

Åbenbaring

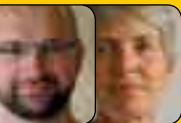
Ord, som har en almindelig betydning, men tillægges noget særligt for kristne:

Fakta | De oversætter bibles

Alice og Iver Larsen har revideret og nyoversat Bibelen på Hverdagsdansk efter anmodning fra International Bible Society. Desuden var Iver i 2001-2002 konsulent for Bibelselskabet i pilotfasen af NT på Nudansk, der senere blev til Den Nye Aftale. Iver er oprindelig Cand. Scient. i matematik, fysik og datalogi og har desuden en kandidatgrad i lingvistik fra Nairobi University. Det meste af sin uddannelse har han dog fået hos SIL (tidl. Summer Institute of Linguistics), nu SIL International. Iver og hans kone Alice er delvist sponsoreret af Apostolsk Kirke og officielt udsendt til Kenya af dem til at arbejde med Wycliffe Bibeloversættere og søsterselskabet SIL Int. Læs mere på: www.iverlarsen.dk, www.sil.org og www.hverdagsbibel.dk

Vagtskifte i det internationale

[☰] Morten Kofoed/Bente Jensen [☒] Morten Kofoed, Stine Algot Nielsen

Morten Kofoed overtog den 1. februar ansvaret for Baptistkirken i Danmarks internationale arbejde efter Thomas Spanner, der i juni udsendes til tjeneste i Burundi sammen med sin kone Naja og deres børn. Baptist.dk bringer her en artikel om Morten og hans tanker i forbindelse med jobskiftet.

Fortæl om dig selv?

Jeg er 37 år, bosiddende på Frederiksberg og har de sidste tre år været så privilegeret at arbejde i BaptistKirken med kapacitetsopbygning af BiDs partnere. Jeg har været bosiddende i Burundi, men besøgt øvrige partnere rundt om i verden. Jeg er med i Korskirken i Herlev, hvor jeg i mange år har været aktiv især i spejderarbejdet. Før det slog jeg mine folder i det midtsjællandske, og var involveret i spejder- og andet ungdomsarbejde. Det var i spejderkorpset, at jeg fangede interessen for det internationale arbejde. Jeg var i ni måneder

Morten Kofoed

udsendt i kortærmede bukser som ungdomsleder i Rwanda, og har senere været med i korpsets Afrikaudvalg og BiDs udvalg for International Mission. Min uddannelsesmæssige baggrund er civiløkonom fra Handelshøjskolen i København. Ansættelsen i BiD er på deltid, hvilket giver tid til studier på Københavns Universitets »Institut for Afrika Studier«.

Hvad har du beskæftiget dig med før?

Jeg har i mere end 10 år arbejdet med salg og markedsføring i forskellige virksomheder i IT-branchen, og jeg har undervist på en handelsskole i fordums tid. Fra disse ansættelser har jeg opsamlet værdifuld erfaring og faktisk trukket meget på det i arbejdet ude i verden de sidste tre år.

Hvad laver du ved siden af jobbet?

Inden jeg rejste ud i 2006, var jeg aktiv i menigheden. Jeg brugte en del tid på at spille fodbold, løbe en tur eller se en fodboldkamp i Parken. Lejlighedsvis har jeg prøvet at være noget for andre folks børn i enten spejderkorps eller familie. Jeg ser frem til igen at finde formen frem ved en løbetur og hyggefodbold samt agere hyggeonkel. Derudover håber jeg at kunne bruge noget mere tid på kæresten Stine,

der har holdt ud de sidste tre år, trods lange perioders adskillelse.

Hvilke tanker eller forventninger har du til det nye job?

Tankerne til det nye job er mange. Kan jeg klare det? Er der penge til lønnen? Er der interesse for det internationale arbejde? Kommer der penge nok ind til projekterne? Og det er yderligt blevet krydret med den seneste tids turbulens i BaptistKirken. Så nu her, hvor stort set alle aktiviteter er oppe til revision, kan tanken da strejfe mig, om det er værd at gå ind i sådan en tjeneste. Men der er jo ikke nogen, der har lovet, at det skulle være lige hele vejen. Jeg tror, det er meget sundt, at man ind i mellem standser op og ser på, om vi gør de rigtige ting, og om vi som kirke opnår det, vi gerne vil med den struktur, organisation og de aktiviteter, vi har.

Kendetegnet i det internationale arbejde har altid været et stort *engagement* og *hjerte* for mission og for at hjælpe folk, der er i en værre situation end os selv.

» Faktisk er jeg stolt af at være en del af et arbejde, der siden »Hedningemissionens« tid har været båret af en vilje til at se ud over os selv og hjælpe folk i nød.

arbejde

Faktisk er jeg stolt af at være en del af et arbejde, der siden ›Hedningemissionens‹ tid har været båret af en vilje til at se ud over os selv og hjælpe folk i nød.

Besøgene hos vores samarbejdspartnere har vist mig, at det er værdifuldt, at vi er engagerede uden for landets grænser også.

Jeg forventer, at jeg i samarbejde med øvrige ansatte, udsendte og ledelse kan fortsætte det gode arbejde, der har været

udført i mange år. Jeg håber, vi kan udvikle aktiviteterne yderligere i takt med de behov, der er hos vores partnere, og i takt med at engagementet stiger her hjemme. En af de helt store udfordringer for at udvikle arbejdet er at få sat yderligere skub i kommunikationen om projekterne og indsamlingskulturen – således at vi kan nå de mål, vi sammen har sat os. Det tror jeg, bliver rigtig spændende at være en del af. ■

» Tankerne til det nye job er mange. Kan jeg klare det? Er der penge til lønnen? Er der interesse for det internationale arbejde? Kommer der penge nok ind til projekterne? «

På vej på besøg

Også en del af arbejdet i Burundi

Morten på arbejde i Burundi

Forandring er et livsvilkår

[≡] Poul Erik Jensen [☒] Per Bækgaard

»» Det kræver mange ressourcer at arbejde i netværk, men hvad sker der med ressource-svage menigheder i et netværks-fællesskab?

I BaptistKirken har ledelse og menigheder drøftet nødvendige forandringer i det seneste år – både når det gælder samarbejdsform, økonomi og de opgaver, vi vil være sammen om. Her handler det om samarbejdsformen

Forandring er et livsvilkår for den enkelte af os, for menigheder og for BaptistKirken. Forandring sker. Styring af forandring er vigtig, når den sker – uden vi taber vort fokus: At vi er ét kristent fællesskab. De senere år har vist, at vi med påvirkning fra det samfund, vi lever i, har bevæget os

Fakta | Poul Erik Jensen

Poul Erik Jensen er medlem af missionskomitéen for Svendborg menighed samt medlem af BaptistKirkens hjemmemissionsudvalg

fra fællesskab til individualisering. Skal kirken være et spejlbillede af samfundet omkring os? Har vi andet at byde på? Ja, vi har. I kirken er vi dybt afhængige af hinanden. Her er fundamentet fællesskab, aldrig individualisme.

Fælles liv og organisation

I forandringsprocessen har vi drøftet en ny samarbejdsform, som vi kalder *netværk*. Det er foreslået, at *netværk* skal afløse vores foreningskultur. Men netværkstan-ken går galt i byen. Netværk binder os ikke sammen. *Netværk* udtrykker relation langt snarere end organisation. Et *netværk* har den styrke, at her bidrager man og henter erfaring. Svagheden er, at den dag, man ikke har mere at bidrage med, er man ude.

Derfor kan vi ikke bruge netværk som grundmodel for organisation i et kirkesam-

fund. Vi kan sagtens bruge netværk – lade livet blomstre i relationer, som det allerede sker. Men som bærende struktur lægger *netværk* op til, at arbejdsområder blusser op og går ud alt efter, hvorledes humøret svinger. Det lange seje træk med stabilitet og kontinuitet forsvinder.

Stærke og svage virker sammen

Jeg ser en fare i *netværk* som organisationsform, fordi de ressourcesvage taber. Det kræver mange ressourcer at arbejde i netværk, men hvad sker der med ressource-svage menigheder i et netværks-fællesskab? Tillige kræver det u hensigtsmæssigt mange ressourcer at lede gennem netværk. Det bliver let ustyrligt, overblikket går nemt tabt, og vi ender som samarbejdende menigheder med at løbe i alle retninger.

Men den organisation, vi kender – med

én repræsentant fra hver menighed – er heller ikke optimal. Det er ikke let at operere med en ledelse af den størrelse. Noget nyt må derfor se dagens lys. Lad os se fremad, finde ud af, om vi ønsker at være et samtalende fællesskab, der vil følges ad på vejen, hvor vi sammen opfinder en organisationskultur, der rummer alle – med de styrker og svagheder, der supplerer hinanden i et kristent fællesskab: Måske viser det sig oven i købet, at »de dele af kroppen, vi ikke tror, betyder noget, er de allervigtigste« *Første Korintrebrev kap. 12 vers 22.* ■

Støt projekt »Menighedskonsulent«.

Du, din menighed eller organisation kan støtte projekt »Menighedskonsulent« med indbetaling til Girokonto 902 6045 eller Danske Bank reg.nr. 3201 konto 3201182417 mærket Menighedskonsulent.

Projekt Menighedskonsulent

En blæksprutte, inspirator, visionsbærer eller ...

Det kan være svært at definere lige præcis det, hver enkelt menighed har brug for i den proces, vi går ind i nu som fællesskab, hvor vi må omorganisere og nytænke. Gennem mange år har vi haft det privilegium at have en fuldtidsansat generalsekretær i BiD. Det tillader vores fællesøkonomi ikke mere. Men vi har stadig brug for:

Én, der samler de opgaver, vi har som fællesskab. Én, der giver os kærlige spark, når vi trænger til det, og lægger øre og hjerte til, når de enkelte menigheder har en svær periode, der kræver hjælp udefra. Én, der samler informationer og kanalisere dem videre til hver enkelt menighed. Én, der ved sit brede og dybe kendskab til de øvrige kirkesamfund i Danmark og i verden, kan bringe os et stykke videre på vejen

mod det at være eller blive nutidens kirke. En profet, en hyrde eller måske begge dele. Ikke en administrator eller en leder for de øvrige ansatte, men et menneske, der går foran i et levende kirkesamfund. Det mener vi i Hjemmemissionsudvalget (HM), vi stadig har brug for, og derfor anbefaler vi projekt »Menighedskonsulent«, så vi igen kan få én, der sætter fokus på menighedernes indre liv.

Lokale og fælles initiativer til mission

[☰] Jørn Rørholm, Kredsleder og medlem af menighedsrådet [📷] Hanne Rørholm

Falsters Baptistmenighed har sendt stafetten videre til Sønderjylland med spørgsmålet: »Hvordan fungerer samarbejdet med Esbjerg i hverdagen, og hvordan påvirkes det lokale arbejde?«

Næste stafet
Rødekre kredsen i Baptistkirken Sydjylland sender det samme spørgsmål videre til Esbjerg kredsen: »Hvordan fungerer samarbejdet med Sønderjylland i hverdagen, og hvordan påvirkes det lokale arbejde?«

Den 1. januar 2007 blev Sønderjyllands Baptistmenighed og Baptistkirken i Esbjerg til den nye områdekirk: Baptistkirken Sydjylland med to lokale kredse: Esbjerg og Rødekre.

I Rødekre arbejder vi i det daglige videre som før »fusionen«. Vi holder to – tre gudstjenester om måneden, og i de to »gamle« områder Egersund og Rødekre mødes bibel- og samtalegrupper hver anden uge.

En ny verden efter samarbejdet

Forskellen fra før »fusionen« er, at vi har fælles præst, fælles menighedsråd, fælles menighedsblad og en del flere lægprædikanter, som vi i Rødekre gør flittigt brug af.

Menighedsrådet er valgt blandt med-

lemmer fra de to lokalråd og mødes fire gange årligt til gensidig inspiration både i det lokale og i det fælles arbejde. To gange årligt mødes vi til fælles menigheds møder, og vi lærer hinanden bedre og bedre at kende.

På årsmødet i Esbjerg i 2008 blev et fælles værdigrundlag vedtaget og en vision for det fælles arbejde fremlagt. Mulighederne for kirken er bl.a., at nye spirende kredse opstår, f.eks. hvor nuværende medlemmer bor, hvor andre menigheder må give op, hvor andre kristne søger fællesskab. Derudover er der mulighed for flere ansættelser – af personer med forskellige evner/nådegaver, bopæl forskellige steder i området eller ansættelser til særlige opgaver efter behov. Fællesskabet giver os

mulighed for både lokale og fælles initiativer til mission i hele kirkens område. Vi håber, at det kan danne grobund for flere kredse.

Muligheder for udvikling i Sydjylland

Når vi ser ud over »landskabet« Sydjylland, ser vi mange muligheder for at »være i mission« på forskellige måder. Vores medlemmer, medlemmer fra ophørte menigheder og andre, der søger fællesskab med ligesindede, kan blive en del af Baptistkirken Sydjylland. Det kræver blot, at man selv ønsker at være aktiv uden at skulle bruge en masse ressourcer på vedtægter, økonomi og administration, da alt dette allerede er organiseret. ■

Redaktion

Lone Møller-Hansen – Redaktør
Tlf.: 5695 1015 / 2347 4015
m-h@mail.dk

Lola Skagen – redaktionssekretær
Tlf.: 9832 2101
lola.skagen@gmail.com

Anne Marie (Rie) Andersen, tlf. 2060 3022
rieanders@tiscali.dk

Bent Hylleberg – Tlf: 5918 5195
bent@hylleberg.info

Hanne Kiel – Tlf.: 3190 8190
hanne_kiel@hotmail.com

Michael Møller-Hansen – Tlf.: 2945 9588
moller.hansen@gmail.com

Grafisk design

Pedersen & Pedersen, Århus.

Trykkeri

V-Print, Holstebro.

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Oplag: 4.200

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen. *Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.*

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 3 udkommer 8. Maj 09
Nr. 4 udkommer 19. juni 09 – deadline 27. april
Nr. 5 udkommer 7. Aug 09 – deadline 8. juni

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708.
Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-12.
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nydøbte kan indberettes til Sekretariatet. Bladet kan også modtages på cd. Henvendelse til Sekretariatet.

Døbte og døde

Døbte

Odense

08.02.09: *Niels Wendel-Hansen*,
f. 22.11.1990

Roskilde

30.11.08: *Mathias Baungaard Johannsen*,
f. 18.12.1996

Døde

Midtsjællands Baptistmenighed

Hans Erik Olaf Nielsen, født 16.12.1927, døbt 07.05.1944 i Nyrup kirke, Midtsjællands menighed, døde 15.12.2008.

Nørresundby

Astrid Hylleberg født Axelsen, født 29.10.1917, døbt 03.05.1931 i Nørresundby, døde 20.01.2009.

Odense

Jette Jensen, født 01.06.1950, døbt 12.08.1962 i Odense, døde 08.01.2009.

Roskilde

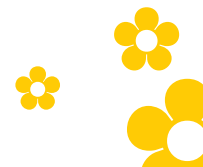
Fanny Margrethe Westborg, født 13.07.1915, døbt 31.10.1952, døde 24.12.2008.
Katrine Marie Kristensen, født 27.09.1914, døbt 21.01.1951, døde 18.05.2008.

Sindal

Kirstine Christensen, født 07.06.1923, døbt 13.02.1938 i Sindal, døde 11.02.2009.

Østervrå Frikirke

Christian Sørensen, født 08.04.1920, døbt 08.09.1940 i Østervrå, døde 31.01.2009.

GLIMT

Amsterdam 400 – udfordringer til vores tid

Den 24. - 26. juli 2009 bliver der anledning til at opleve det internationale baptistfællesskab, når EBF (Europæiske Baptist Føderation) inviterer til jubilæum i Amsterdam i anledning af 400 året for baptismen.

I begyndelsen af 1600 tallet dannede et antal kristne flygtninge fra England en bibel- og bedegruppe i baglokalerne af et bageri i Amsterdam. I 1609 havde en gruppe af dem formuleret, hvad vi i dag kender som grundlæggende baptistiske overbevisninger – særligt adskillelsen af stat og kirke samt praktisering af troendes dåb. Fra denne spæde begyndelse spredte baptismen sig verden over, og tæller i dag ca. 100 millioner medlemmer. Konferencen, Amsterdam 400, byder på et fuldt program med seminarer, musik, drama og kunst. Konferencen lover, at lige som den første gruppe af baptister i 1609 blev udfordret til at være anderledes i deres tid, sådan vil deltagerne blive udfordret som kristne til at møde vores tids sekulariserede samfund.

Konferencen har plads til 1700 deltagere og tilmeldingsfristen er den 20. april (for reduceret pris). For tilmelding og yderligere oplysninger henvises til www.amsterdam400.org

GLIMT

Menighedssamarbejde om undervisning

Tre menigheder i Nordjylland, Gandrup-Vodskov, Nørresundby og Karmelkirken i Aalborg har indledt et spændende undervisningssamarbejde. Over tre aftener i begyndelsen af året mødtes interesserede fra såvel egne menigheder som andre menigheder i området skiftevis i de tre kirker.

»Vi har et generelt ønske om et bredere samarbejde med andre menigheder, og vi er meget glade for, at vi nu i de tre menigheder kan gennemføre et forløb af undervisningsaftener, hvor vi sætter fokus på »Bibelen – den store fortælling«, fortæller Svend Eli Jensen fra Gandrup-Vodskov og fortsætter:

»Aftenernes temaer er »Evangeliet i film og fortælling – en udfordring for vore gudstjenesteformer«, »Hvor hjerte rimer på smerte« og »Kvindeskikkelser i Bibelen«. Vi tror, at de dygtige undervisere Bent Bjerring-Nielsen, Kai Mortensen og Tine Lindhardt kan inspirere os til at nytænke vores gudstjenester og menighedsliv i det hele taget«, slutter Svend Eli Jensen.

Forandring, forundring og forventning

[≡] Lars Midtgaard, Stævneudvalget [☐] Stævneplakat: Ole Steen

Sommerens missionsstævne begynder at tage form. Stævneudvalget løfter låget for nogle af de tanker, de har gjort sig med stævnet, samt hvilke talere og undervisere du kan være heldig at møde i dagene den 19. - 25. juli.

»Foran en åben dør – en vandring i forandring« er temaet for Missionsstævnet 2009. Meget er sket i forhold til forandringsprocessen, siden vi startede vores planlægning, men vi tror dog fortsat, at det er vigtigt for os som baptistmenigheder at have fokus på, hvad Gud vil med os som enkeltpersoner, menigheder og fællesskab i tiden fremover. Vi må altid være både *forandrings-, forundrings- og forventningsparate*, hvis vi fortsat ønsker at være en relevant kirke nu og i fremtiden.

I stævneudvalget ser vi nu, hvorledes sommerens missionsstævne i form og indhold begynder at tegne sig. Vi glæder os rigtig meget til at byde alle velkomne til, hvad vi tror, bliver et forrygende stævne i Mariager den 19. - 25. juli.

Kirke i grænselandet

En af missionsstævnets hovedtalere bliver *Gary Nelson* fra Canada. Gary er generalsekretær for Canadian Baptist Ministries og vi-

cepræsident i BWA (Baptist World Alliance). Han har desuden tjent i flere lokale baptistmenigheder i Canada og været med til at forny traditionelle menigheder, så de blev kreative og dynamiske, fordi de fandt frem til missionsformer, der matcher det postmoderne samfund. Gary er desuden forfatter til bogen »*Borderline Churches: A congregation's introduction to Missional Living*«, (Kirker i grænselandet: En menigheds introduktion til at leve i mission, red.) Bogen handler netop om det at være menighed i grænselandet, der ligger mellem den gamle kirke og det nye postmoderne samfund.

Gary Nelson er en inspirerende underviser med et budskab for enhver, der ønsker at være relevant i mission i vores del af verden. Det kan flere medarbejdere fra danske baptistmenigheder skrive under på, da de i juni 2008 lyttede til hans foredrag, »Kirke i grænselandet«, på en konference i Prag. Gary Nelson vil undervise tirsdag og onsdag formiddag samt tirsdag aften.

Inspiration fra Sheffield

Vi glæder os også til at byde velkommen til Mal Calladine fra Bristol i England. Her var han i 2006 med til at plante en ny menighed sammen med sin familie. Før det var han præst i USA i fire år. Da han startede i menigheden i USA, var der 1500 medlem-

mer. Da han rejste, var antallet fordoblet og gennemsnitsalderen faldet fra 54 år til 34 år. Mal har desuden i en 10-årig periode været en af præsterne i den karismatiske menighed St. Thomas Church i Sheffield, England. En menighed, hvor 80 % af medlemmerne var under 40 år, og som i løbet af disse 10 år oplevede en kraftig vækst. Det er fra Sheffield, vi har importeret tænkningen i »Livsmønstre« – en måde at tænke liv og mission på. Mal koordinerer desuden et netværk af kirker, som træner unge voksne til tjeneste i Guds rige – www.tntnetworks.org. Mal Calladine underviser torsdag formiddag samt onsdag aften

Undervisere på hjemme- og udebane

Vi vil naturligvis også give mikrofonen og platformen til danskere, som måske for de fleste vil være mere kendte end de ovennævnte. Ole Lundegaard, som vil være kendt af rigtig mange, underviser mandag formiddag. Derudover vil præst og forfatter Lars Due-Christensen fra Kirken i Kulturcentret, København, prædike ved et evangelisk møde torsdag aften. Lars er bl.a. forfatter til to bøger, som bliver brugt

Du kan holde dig opdateret om, hvad der i øvrigt sker på Missionsstævnet på hjemmesiden: www.missionsstaevne.dk

Lars Due-Christensen

Gary Nelson

Mal Calladine

Henrik Munch

i baptistkirker flere steder, »Faktor 10« fra 2002 og »Velkommen til Virkeligheden« fra 2006. Sidstnævnte er blevet en grundbog i mønsterbrydning.

Endelig vil Henrik Munch undervise fredag formiddag ud fra emnet: »Et øjebliksbillede af kirken i dag«. Henrik har været præst i Citykirken, har en master i kristen spiritualitet fra Regent College, Vancouver, en master i public administration og er nu organisationsudvikler og partner i konsulentfirmaet Kurios. Henrik og hans familie kommer i Missionskirken i Osted på Midtsjælland.

Koncert med Michael Falch

Et af de mere kunstneriske indslag har vi den store glæde at byde på allerede mandag aften, når sangskriveren og rockmusikeren Michael Falch går på scenen i Stævnehallen! Oplev den livserfarne scenemand og hans sårbare sange, der fylder scenen med sjæl. Han har prøvet ikke så lidt undervejs, og der bliver ikke lagt fingre imellem, når han deler ud af oplevelserne i sine sange. Michael Falch har om nogen oplevet en forandring i sit liv.

Endelig får vi besøg af et amerikansk ungdomskor på ca. 100 medlemmer, som vil opfører en musical fredag aften.

Hjertelig velkommen til Missionsstævne i Mariager 2009 ■

Tilbudsavisen frem for Bibelen

[☰] Troels Thorndal og Jens Wendel-Hansen [☒] Per Bækgaard

Nedprioriterer vi undervisning, og er det et fortidigt fænomen, at baptister er kyndige bibellæsere? Det er nogle af de spørgsmål, Troels Thorndal og Jens Wendel-Hansen behandler i deres anden samtale, der har undervisning som omdrejningspunkt. Samtalen er en del af en serie om, hvilke aftryk baptister tilbage i historien har sat for vores baptistiske selvforståelse, samt hvilke udtryk det giver nu.

Kære Troels

For nogle år siden var jeg på Filippinerne. Jeg besøgte en baptistkirke, hvor jeg skulle prædike. Påvirket af de andre steder, jeg havde været på øerne – og af min tid på apostolsk efterskole og bibelskole – understregede jeg hver inspirerende pointe med et »halleluja«. Jeg lagde hurtigt mærke til, at det ikke rigtig bed på dem. De sad meget stille og kiggede småskeptisk på mig. Til gengæld glædede det dem meget, at min bibel var King James-versionen – den gamle engelske oversættelse med det svulstige sprog.

Undervisning og kundskab

Efter at have tænkt lidt over det og sammenlignet med andre baptistkirker, jeg havde været i, og hvad jeg desuden havde læst mig til, slog det mig, at det egentlig passede meget godt. Baptisterne siges at være »Bogens folk«. Vi siges at være kyndige bibellæsere. Det er jo nok også derfor, at vi førhen har lagt meget vægt på at bygge skoler – f.eks. de mange forskellige typer, der har været i Tølløse. Undervisning giver kundskab. Kundskab giver dig muligheden for at lære Gud bedre at kende. Det gør os måske også lidt skeptiske over for halleluja-typerne. Vi vil gerne se, om der ligger noget bag.

Kyndige bibellæsere

Jeg besøgte faktisk Tølløse for godt et års tid siden og så skolerne for første gang. I samme forbindelse var jeg nede i arkivet, og det var fascinerende at støde på levn fra de skæbner, som havde været med til at skabe trossamfundet og i meget høj grad også havde været påvirket af højskole, præsteseminarium osv. Som sagt har jeg selv gået på en apostolsk efterskole, og mange af mine venner fra Baptistkirken har også gået på andre skoler end vores egne. Præsteseminarier og højskoler er blevet nedlagt. Nedprioriterer vi undervisning, eller er vi stadig de kyndige og videbegærlige bibellæsere, som vi før har været – bare på en anden måde? Hvad tænker du?

Venlig hilsen
Jens

Aftryk og udtryk – kendetegn før og nu

Kære Jens

Det med at baptister skulle være kyndige bibellæsere, mener jeg må være et fortidigt fænomen. Godt nok er der store forskelle fra baptist til baptist, men det er faktisk min opfattelse, at baptister generelt er endog særdeles svage i deres bibelforståelse. I mange undervisningsmæssige sammenhænge har jeg gang på gang oplevet, at de helt elementære grundfærdigheder har trange kår. Jeg har mødt gamle baptister, der var fuldstændigt forbløffede over at høre, at Jesus rent faktisk var jøde. Og jeg møder jævnligt baptister, der helt unuanceret tillægger lovbud i Mosebøgerne samme vægt som eksempelvis Bjergprædikenen. Dette hænger sikkert sammen med, at netop den bibelske undervisning ikke ligefrem kan kaldes for et »hit« blandt baptister. Og det skal være min påstand – om end helt og aldeles udokumenteret – at det er et fåtal af baptisterne, der reelt set har daglig omgang med Bibelen. Dette har i dag resulteret i en næsten institutionaliseret uvidenhed blandt baptister.

Bibelen og tiden skal befrugte hinanden

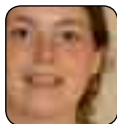
Hvad årsagerne til dette er, er jeg usikker på. Har præsterne været for dårlige undervisere? Eller har der simpelthen været for få undervisere blandt dem? Eller er det bare fordi den jævne baptist foretrækker Brugsens tilbudsavis frem for Korinterbrevene?

En markant undtagelse finder jeg imidlertid blandt »Halleluja-typerne«, som du kalder dem. Det skal i hvert fald være min – ligeledes udokumenterede – påstand, at der i denne gruppe af baptister i langt højere grad leves med Bibelen, og at man af egen drift søger yderligere fordybelse via bøger og kurser. Og det er jo godt. At der i denne gruppe så også flourer en teologisk konservatisme og fundamentalisme, som mere minder om en romantisk flugt ind i et verdensbillede før 1864, er knap så godt. Nordjyske præsters heksejagt i Aalborg Zoo er et godt eksempel på dette. Det er ureflekteret, unuanceret og goldt.

Bibelen og tiden skal følges ad og befrugte hinanden. Det kan undervisningen og fordybelsen sikre. Uden den viden, vi får gennem undervisning og fordybelse, formår tiden og Bibelen ikke at tyde hinanden. Så bliver Bibelens ord til sædekorn, der kastes på tidens klippegrund.

Hilsener tilbage,
Troels

Religiøsitet uden for murene

[☰] Alice Sprotte [☐] Private

Tre unge, der har forladt baptistkirken, fortæller her om deres forhold til kirken og religiøsitet, og om hvorfor de har forladt kirken.

Farvel til ydre religiøsitet

David Kiel er 29 år, bor i Aalborg og er ved at uddanne sig inden for medier og projektstyring.

I familien er flere præster og prædikanter, og han har været eksponeret for religiøsitet hele sit liv, men er aldrig blevet døbt: »Jeg har aldrig rigtig troet på Gud. Jeg tror, der er »noget« – men har endnu ikke fundet et relevant gudsbillede. Jeg har ikke behov for at finde ud af, hvad »noget«

er.« Alligevel er religiøsitet et velovervejede emne: »Der er nok ikke mange religiøse mennesker, der har tænkt så meget over religiøsitet, som jeg har.«

Et missionsstævne blev skæringspunkt for hans »brud« med baptistkirken. Han – og særligt hans daværende kæreste – følte sig udenfor. I en debat om kristen livsstil ytrede han sig mod ydre religiøse regler og blev herefter spurgt, hvorfor han var der, hvis han ikke troede på Gud.

David tog afstand fra den ydre religiøsitet. Han beskriver sin religiøsitet som meget indadvendt og en privatsag – og missionsdelen er ikke noget for ham.

Det, han har fået ud af religiøsitet og baptisme, er også en måde at leve på. Han forsøger at leve uden fordomme, og den kristne tankegang giver mening for ham. »Jeg har bare ikke behov for, at Gud er i det. Som jeg ser det, er Gud rimelig ligeglad med, om jeg tror på ham, så længe jeg lever på den måde, han gerne vil have.«

»Jeg har aldrig rigtig troet på Gud. Jeg tror, der er »noget« – men har endnu ikke fundet et relevant gudsbillede.«

– David Kiel

»Jeg var overbevist om, at jeg altid skulle arbejde med kirken og især med lovsang.«

– Maiken Rye Haagensen

Jeg er stadig personlig kristen

Maiken Rye Haagensen i Hammerum er 26 år og på barsel fra sit job som indkøber. Som 20-årig holdt hun op med at være aktiv i kirken. Maiken blev døbt, da hun var 14 år: »Det var en stor beslutning for mig, og jeg glemmer aldrig, da jeg sagde ja til at tro på Fader, Søn og Helligånd.« I baptistkirken oplevede hun, at hun kom tæt på Gud, og hun traf mennesker, hun stadig holder af.

»» Vi snakker om at være gode ved hinanden, men for få tager konsekvensen og LEVER budskabet. ««
– Janus Basnov

»Jeg var overbevist om, at jeg altid skulle arbejde med kirken og især med lovsang.« Lovsang betyder stadig meget for Maiken – og hun sætter f.eks. CD'er fra Hillsong på for at koble fra.

Efter kontroverser i menigheden begyndte hun at komme i andre frikirker. »Da jeg senere fik en ikke-kristen kæreste, oplevede jeg, at de folk, jeg troede var mine nære venner, begyndte at sætte spørgsmålstejn ved mig som kristen.«

I dag har Maiken et skønt liv med kæreste og barn. Det vil hun ikke bytte for noget som helst – heller ikke kirken. »Det vigtigste for mig er, at jeg stadig har troen. Jeg behøver ikke at komme i en kirke for at have et godt liv.«

Maikens datter er blevet barndøbt, men hun skal vide, hvor vigtig troen er, og at hun selv skal vælge, om hun vil bekende sin tro og blive konfirmeret. Maikens forældre må meget gerne tage hende med til gudstjeneste. »Det er vigtigt for mig, at hun vokser op med de kristne værdier, og selvom hun ikke forstår det endnu, er det vigtigt for mig, at vi ofte beder Fadervor sammen.«

Efterlev *din* pagt med Gud

Janus Basnov er 26 år og bor i Skotland, hvor han arbejder for IBM. Han stoppede sit engagement i baptistkirken omkring 2005 – men er stadig medlem og kommer i kirken ind i mellem.

»Jeg er jo født ind i kirken«, siger Janus, der blev døbt i 1997. Han har været deltager og leder i ungdomsarbejde og spejderarbejde – både lokalt og på nationalt plan.

Janus begrunder sit »fravalg« af kirken med mangel på fællesskab med jævnaldrende baptister, og fordømmelse af folk, der ikke ses som »kristne nok«. Derudover efterlyser han, at kirken er sig sit ansvar mere bevidst. »Vi snakker om at være gode ved hinanden, men for få tager konsekvensen og LEVER budskabet. Det

blev for meget og gjorde, at jeg konstant havde dårlig samvittighed både på egne vegne, fordi jeg ikke selv levede budskabet, men i lige så høj grad på kirkens vegne.«

Janus tror stadig på Jesus og ser, at baptister gør en stor forskel mange steder i verden. Selvom tro og religiøsitet ikke spiller en stor rolle i hans hverdag, siger han: »Jeg hviler meget i min tro – Gud og jeg har fundet ind i en god synergi, hvor han påvirker mig i positiv retning, og jeg prøver at efterleve essensen i budskabet.« For ham er det vigtigt ikke at dømme andre i spørgsmålet om religion. Religion er noget meget personligt – og hver person må lave sin pagt med Gud. ■

Bordbøn og bleg suppe

[≡] Trine Andersen [📷] Rie Andersen og Per Bækgaard

»Er du religiøs?« **Trine Andersen** føler sig intimideret og provokeret, draget og forført af spørgsmålet. »Jeg kan ikke sige, jeg er religiøs, men jeg tror på håbet«, fortæller hun. »Hvori jeg skal finde håbets kilde står uklart for mig, så mest af alt er jeg nok det, man populært kalder »søgende.« Læs om Trines rejse, søgen og spørgsmål til livet.

Det tætteste, jeg kommer en besvarelse, er en umiddelbar associationsrække over ordet »religiøs«, hvor umådeligt klichéfyldt den end måtte være. Jeg tænker nemlig: Usminkede, sammenbidte gammeljomfruer i mørke lange klæder og med store tunge kors, broderier i klaustrofobiske stuer, tilknapet lidenskab, hænderne i skødet, bordbøn over bleg suppe, afholden og andægtig, fanatisme og ekstremister, forbud og frygt, mod og modstand, øje for øje, religionskrige på Gaza-bredden, dommedag og udstødelse.

At være religiøs minder mig også om tilliden til at kunne læne sig tilbage i Guds arme i troen på, at han griber, selv når jordskælvet har tilintetgjort ens hjem, og tsunami eller sygdom har frarøvet én ens kære. I hvert fald

bilder jeg mig ind, at mennesket, der hviler i sin religion, kan hente fornyede kræfter i troen, imens katastrofen raser. Dette, synes jeg, er meget beundringsværdigt.

At være religiøs forbinder jeg først og fremmest med et tilvalg – at være dedikeret, men også en høj grad af fravalg, at være afholdende. Både omfanget og karakteren af tilvalget og fravalget forekommer hende overvældende og skræmmende, men også fascinerende – netop af samme grund.

Gå med mig ind i døden

Jeg søger ikke sandheden. Den har aldrig interesseret mig. Jeg er interesseret i regnestykket, ikke i facit. Interesseret i rejsen og bevægelsen, ikke det endelige mål. Jeg er interesseret i livet, ikke meningen med livet. Det, jeg søger, er derfor det, der kan være med til at give livet kvalitet, udtrykke livets sødme og skønhed og forstærke følelsen af at være levende – og føle mig forbundet med noget større. Jeg synes, det er en ubærlig tanke, at vi fødes og dør alene, og tanken om den totale ensomhed, eller slet og ret intetheden, giver mig knugende mavepine. Derfor bliver jeg nødt til at tro på en ledsager i ånden. Noget guddommeligt, noget åndeligt, som følger mig

fra den ene verden til den anden og aldrig slipper mig helt. Udfordringen er bare at finde frem til, hvad dette navnløse »noget« er. Hvor kan jeg finde det? Hvordan kan jeg fastholde det, knytte næven om det, og bede det tage bolig i min hule hånd? Ikke bare i livets slutning, men også undervejs – på rejsen i min hverdag. Jeg længes efter at kunne række ud og mærke en kilde, der løber langs min livsbane og er forbundet med mine årer. Et sted, hvor jeg kan hente mod og styrke, læne mig tilbage og være en enhed, der smelter sammen med helheden. Et fællesskab med andre søgende sjæle og en guddommelighed, der tager imod mine udstrakte hænder.

Den navnløse X-factor

Jeg har aldrig læst Bibelen. Jeg er vokset op i en ikke-troende familie. På trods af det, eller måske netop derfor, har jeg i mange år søgt åndeligheden. Jeg har længtes og ledt og ledt, men endnu ikke fundet den navnløse X-factor.

En overgang praktiserede jeg buddhisme, har flere gange været på retræte, er kommet en del i forskellige frikirker og har besøgt broderfællesskabet i Taizé i Frankrig. Fælles har været, at jeg har følt mig ramt og bevæget af stemningen, hjertevar-

»» Længslen findes, fordi det,
vi længes efter, findes. ««

– Karen Blixen

men, fællesskabet, roen, ordene og musikken. Nydt, at der i åndelig forstand var højt til loftet. At det var helt legalt at sige store ord og udtrykke store følelser.

Voldsomt provokerende

Jeg har følt mig som en del af et fællesskab, men samtidig følt en dyb kløft mellem »dem« og »mig«. Voldsomt provokerende. Mens de andre forekom dedikerede og afklarede, var jeg selv dybt tvivlende og skeptisk. Jeg har til tider følt mig som en blind passager på de andres skib, og som en snylter, der har solet mig i varmen fra andres tro. Jeg har spurgt mig selv, om man som troende skal »købe hele pakken«, eller om man kan nøjes med at plukke de ting, man kan bruge, og lade resten ligge? Skal man i tilvalget af en religion virkelig også foretage fravalg? Jeg har endnu ikke fundet en pakke, hvor jeg har været parat til at betale den fulde pris. Måske har jeg slet ikke lyst til at finde en hel pakke? Måske er vandringerne og det, jeg møder på min vej, i sig selv et bevis for, at åndeligheden, guddommeligheden og troen findes, og at der ikke er noget at frygte? Og alligevel søger jeg fortsat, varmer jeg mig ved Karen Blixens ord: »Længslen findes, fordi det, vi længes efter, findes.« Der er håb forude. ■

»» Jeg har endnu ikke fundet en pakke, hvor jeg har været parat til at betale den fulde pris. Måske har jeg slet ikke lyst til at finde en hel pakke?

– Trine Andersen ««

MEST AF ALT HOLDER JEG AF HVERDAGEN

Anne Louise
Abom

Merete Egerup

Det er helt forkert! Her ser mærkeligt ud, her lyder mærkeligt og her lugter mærkeligt! Jeg er i det, der skal være mit »hjem« de næste 14 dage: Et kollegieværelse i Augustenborg. Anledningen er praktik i psykiatrien, som jeg faktisk ser meget frem til, men som ofte indebærer indkvartering temmelig langt hjemmefra. Praktikken er god, og Augustenborg er sikkert et meget charmerende sted (om sommeren). Der er vand og skov omkring, og vi får tildelt et kæmpe værelse inde på selve slottet. Der er sengetøj og håndklæder, og vi får varm mad hver dag i en lille kantine – helt gratis. Så det er skam fine forhold. Men ... det er jo ikke hjem.

Når mørket har sænket sig, og der er blevet stille på kollegiegangen, og vinden suser udenfor, så mærker man den lille gnaven: Savnet af alt det hjemlige. Jeg savner min egen sengelampe, der ikke er bæ-brun med et søvligt lys, som den, der står her. Jeg savner min egen hovedpude, der ikke bærer præg af tidligere brugere. Mest savner jeg ham, der plejer at ligge ved siden af. Men jeg savner også et toilet, der ikke ligger en dagsrejse væk, så man må iføre sig pyjamasbukser og tage nøgler med, og tænde mange lys på kontakter, der

er svære at finde. Jeg savner at stå op til de velkendte morgenlyde fra radioen og havregryn i min egen skål. Jeg savner duften af hjem, der står i skærende kontrast til dette værelse, der trods voldsom udluftning og afbrænding af adskillige duftlys bare insisterer på at blive ved med at lugte gammelt og indelukket.

På P1 hørte jeg programmet »Apropos – hjem«. De talte om, at hjem ikke er et sted, men en tilstand, vi bygger op omkring et sted. Så det prøver jeg. Jeg indretter mig og forsøger at gøre det hjemligt, bl.a. ved at sprede indholdet af min kuffert ud over det hele. Og selve kufferten står i et hjørne i stedet for i skabet, for selv den ser lidt hjemlig ud midt i alt det fremmede. Men mine instinkter lader sig ikke narre – det her er bare ikke hjem. Og så er det, jeg tænker på Dan Turells digt om hverdagen. »Jeg holder af hverdagen, mest af alt holder jeg af hverdagen«. Og for første gang kan jeg virkelig tilslutte mig. Det er åbenbart først, når man er væk fra hverdagen, at man opdager, hvor meget den egentlig betyder. Selvfølgelig er det godt og sundt at være ude og opleve nye ting og blive klogere. Men jeg ved også med sikkerhed, at jeg glæder mig til at komme hjem. ■

DANMARK

PP

UDGIVERADRESSERET

MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr.: 46476

Afsender:
**Baptistkirken
i Danmark**

Lærdalsgade 7, st. tv.
DK-2300 København S

ISSN 1901-4635